

[Aase Olesen]

bak, og som derfor ikke kan undvære det, og at der er mennesker, der er nødt til at ryge i specielle situationer, f.eks. når de er nervøse, er korrekt, men det er jo en afledt virkning, som ikke går på selve stoffet; det er afhængigheden, man dermed imødekommer.

Det siges, at man ikke tager hensyn til dem, der ryger, men jeg vil godt spørge, hvordan man skulle gøre det. Hvordan skulle man tage hensyn til rygerne på anden måde end ved, når vi indfører røgfri miljøer, da hele tiden at sørge for, at der er steder, hvor folk kan ryge, og at der holdes rygepauser?

Hr. Poulsgaard sagde tidligere i debatten, at nu ville jeg diktere den danske delegation ved Nordisk Råd, at den ikke måtte ryge, når den holdt møde. Nej, men jeg har fulgt henstillingen fra Folketingets Præsidium om, at man tog rygespørgsmålet op ud fra den hovedregel, at hvis man var enig, kunne man selvfølgelig ryge, men hvis man ikke var enig, måtte man lade være. Der er jo ingen mellemvej.

Det, jeg skrev til Nordisk Råds sekretariat, var, at jeg foreslog røgfri møder og indførelse af rygepauser, og det er også det, jeg har fået indført i Socialudvalget. Hvis vi holder møde længere end en time, holdes der rygepauser.

Jeg kan ikke se, hvilke andre former for hensyn man kan tage. Jeg ved udmærket godt, hvad der ligger i påstanden. Det er nøjagtig den samme insinuation, som ligger i tobaksindustriens annoncer, når det siges, at nu må vi vise hensyn, så kan vi også forvente tolerance. Dermed er sagt, at vi, der ikke kan tåle tobaksrøg, er intolerante. Hvad er det for et hensyn, man skal tage? Jeg kan ikke begribe, hvordan man skal bære sig ad. Skal man holde op med at trække vejret, mens de folk, der skal ryge, ryger, eller hvad er meningen? Hvad er det for et hensyn, man forlanger skal tages, når man ikke vil nøjes med, at der holdes rygepause? Skal vi holde rygepause hvert 5. minut, hver halve time eller hver time? Hvad er det for en intolerance, en hensynsløshed, ikkerygere udviser? Det synes jeg vi gerne vil have et svar på her.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Mit indtryk af debatten i dag er, at de fleste af os har lært ganske meget af forårets debat, måske også lidt om baggrunden for, at forslagene dengang faldt til jorden, selv om der fra starten tilsyneladende var et flertal for dem.

Jeg synes, at vi med visse undtagelser – med visse undtagelser – har haft en ret seriøs og også en ganske konstruktiv debat, der, som hr. Agerschou sagde det, tydeligt lader forstå, at vi egentlig alle sammen er enige om, at der nu bør ske noget på dette område.

Vi har diskuteret, om det bør ske ad lovgivningsvejen eller, som jeg på regeringens vegne har foreslået det, i kraft af frivillige aftaler, og jeg vil da meget gerne ved denne lejlighed sige, at jeg har noteret mig, hvor der tilsyneladende kan findes et flertal for lovgivning, hvis de frivillige aftaler ikke kommer igennem, og jeg er naturligvis derfor helt indstillet på at tage initiativ til sådanne aftaler endda meget hurtigt. Jeg er også sikker på, at de parter, der skal forhandles med, har fulgt debatten i dag og er klar over, hvad signalerne fra Folketinget går ud på, så der vil være nok en større åbenhed over for frivilligt at gå med til noget, frem for måske at udsette sig for, at der kommer en eller anden form for forbud.

Jeg kan derfor love, at jeg meget hurtigt tager en samtale både med de offentlige forhandlingsparter og med min kollega arbejdsministeren, som jeg sagde det i mit første indlæg, med henblik på at opfordre arbejdsmarkedets parter til om muligt at indgå tilsvarende aftaler.

Jeg skal ikke nu gå ind i en større debat om hvert enkelt punkt, som fru Aase Olesen var inde på: øvrige landes lovgivninger, hvordan det i detaljer skal udformes osv. Jeg kan som sagt kun ved denne lejlighed give Folketinget mit løfte om, at jeg meget hurtigt og også meget effektivt vil optage disse forhandlinger i håb om, at vi denne gang når til et resultat, som både kan tilfredsstille rygere og ikkerygere, sådan at det ikke skulle være nødvendigt overhovedet at komme ind på spørgsmålet om de sanktionsmuligheder, som nogle har nævnt. Det skulle være en helt naturlig ting, at frivillige aftaler respekteres, og netop derfor er jeg interesseret i, at det bliver frivillige ordninger. Jeg tror, at man mere er indstillet på at acceptere noget, som man selv har været med til at beslutte, end noget, som uden videre bliver dekretet. Jeg håber, at jeg kan opnå et positivt resultat.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det skuffede mig, at fru Aase Olesen ikke svarede på de to helt krystalklare spørgsmål,